

Responent a dubtes i inquietuts dels fidels

"¿Era necessària la renovació de la missa, suposat que ja es deia en català i de cara al poble?"...

En l'exercici del nostre ministeri pastoral, és freqüent trobar-nos ara amb no poques ni petites inquietuds dels fidels, estranyats, i fins i tot desorientats, davant de tants de "canvis" que es fan a l'Església—particularment en allò que es refereix a la celebració de la missa—no acabant de comprendre per què i menys encara el sentit i profit espiritual de molts d'aquests canvis i innovacions en les coses del culte cristià...

És per això que pensem fer un bé destinar, durant el temps que calgui, una pàgina dels nostres setmanaris comarcals o locals, per respondre a aquests dubtes i inquietuds, per altra banda molt legítims i justificats, expressius alhora d'una vitalitat de fe i sentit de pietat del nostre poble. Pitjor seria que se'n desentenguessin totalment, amb l'actitud estoica i despreocupació del "tant se me'n dóna!"...

De moment en tenim 6 de preguntes a respondre, les quals han estat formulades per escrit, vingudes d'un cert sector molt interessat per aquestes coses tan vitals per l'Església, **que tots la formem, sacerdots i fidels...**

Tota vegada que s'han presentat en català, en català les responem, pensant no solament en el determinat sector d'on han vingut les preguntes, sinó mirant també per una major instrucció religiosa de tots els qui aquestes pàgines puguin llegir; secundant d'aquesta manera les consignes i preocupacions manifestades per la Santa Església, que vol que nosaltres particularment, els sacerdots, aprofitem tot mitjà i avinentesa per catequitzar i instruir al poble cristià en quant al sentit i finalitat d'aquestes reformes litúrgiques, volgues i ordenades pel nostre gran Concili Vaticà II.

...

Respondrem avui a la primera part solament de la pregunta, deixant per la pròxima setmana—car és de prou interès—la qüestió de dir la missa "de cara al poble"...

Primerament cal recordar que aquesta "reforma" que últimament se'ns ha donat, la vigència obligatòria de la qual començà el dia 30 del passat novembre, no era pròpiament una "nova reforma", sinó una "codificació" plena i global de les diverses reformes particu-

lars que gradualment se'ns han donat durant aquests anys posconciliars, que han volgut ésser com d'"experimentació pastoral" per tal de poder arribar amb major encert i maduresa a aquesta estructuració plena i definitiva de la missa en el seu aspecte ritual; definitiva, vull dir, segons els principis i criteris del Concili que, dintre una estructura fonamental i bàsica de la missa, preveuen possibles i continuades adaptacions pastorals segons demanin els temps i les circumstàncies particulars de les diverses comunitats cristianes, tot i evitant una rígida uniformitat i immobilisme ritual que toparia amb el "dinamisme vivencial" tan propi de la mateixa litúrgia. Advertint que en aquesta última "codificació" que ara s'ha fet—aprovada i promulgada per Pau VI amb la seva Constitució Apostòlica **Missale Romanum** del 3 d'abril d'aquest any—l'element nou més important ha estat el nou **Leccionari Litúrgic**, del qual en parlarem, si Déu vol, més en particular, responent a altres preguntes que sobre això també hem rebut.

Fora d'aquestes noves lectures bíbliques, **elements nous** tan sols n'hi han hagut tres: els "ritus inicials" (particularment l'acte penitencial comunitari); el "ritu ofertorial"; i tot el "ritu de la comunió" (comprentent la "fracció" i la "pau entre els fidels").

Per tant, el dir-se la missa "en català" (**lingua vernacula**) i "de cara al poble", ja estava comprès dintre aquesta reforma que ara s'ha codificat i confirmat d'una manera definitiva, segons el voler del Concili que ha cregut necessària una reforma ritual de la missa per l'home d'avui, tota vegada que "la litúrgia, per la qual s'exerceix l'obra de la nostra redempció, particularment mitjançant el sacrifici de l'Eucaristia, haurà de contribuir a que els fidels manifestin en la seva vida, i davant tots els homes, el misteri de Crist i la naturalesa autèntica de la vera Església" (const. lit. n. 2).

P. Agustí M.ª Forcadell, O. Carm.

N. B. - Es respondran en aquesta pàgina totes les preguntes que puguin interessar als fidels, les quals poden manifestar ja sigui públicament a les pàgines d'aquest setmanari (a manera de carta al director, etc.), sigui també dirigint-les per escrit als PP. Carmelites (A. F.), o expressar-les verbalment. Es respondran en la llengua que vinguin redactades, catalana o castellana.